32000L0009

3.5.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 106/21

DIREKTIVA 2000/9/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. ožujka 2000.

o žičarama za prijevoz osoba

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2. i članke 55. i 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [2],

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Žičare za prijevoz osoba (dalje u tekstu „žičare") projektiraju se, grade, puštaju u uporabu i rade s namjenom prijevoza osoba. Žičare su u prvom redu gorski sustavi žičara koji se koriste u planinskim turističkim središtima, a obuhvaćaju uspinjače, viseće žičare sa kabinama ili sjedalima te vučnice, no mogu obuhvaćati i žičare koje se rabe u sustavima gradskog prijevoza. Za neke vrste žičara mogu se upotrebljavati druga, potpuno različita osnovna načela koja nije moguće unaprijed isključiti. Stoga treba osigurati uvođenje posebnih zahtjeva radi postizanja sigurnosnih ciljeva jednakih onima utvrđenima u ovoj Direktivi.

(2) Rad žičara uglavnom se povezuje s turizmom, posebno u gorskim predjelima, koji ima značajnu ulogu u gospodarstvu tih regija te postaje sve važnijim čimbenikom u trgovinskim bilancama država članica. S tehničkoga gledišta, sektor žičara ubraja se i među industrijske djelatnosti vezane uz proizvodnju kapitalne opreme te djelatnosti u sektoru visokogradnje i niskogradnje.

(3) Države članice odgovorne su za osiguravanje sigurnosti žičara u trenutku njihove proizvodnje, puštanja u uporabu i tijekom njihovog rada. Nadalje, zajedno s nadležnim tijelima odgovorne su i za pitanja kao što su uporaba zemljišta, prostorno planiranje i zaštita okoliša. Nacionalni propisi znatno se razlikuju zbog tehnika svojstvenih pojedinim nacionalnim industrijama, kao i zbog lokalnih običaja te znanja i iskustva. Njima se određuju posebne dimenzije i uređaji te konkretne značajke. U svjetlu takvih okolnosti, proizvođači za svako tržište definiraju ponovno svoju opremu. To otežava pružanje standardnih rješenja i negativno utječe na konkurentnost.

(4) Kako bi se osigurala sigurnost žičara moraju biti zadovoljeni osnovni zdravstveni i sigurnosni zahtjevi. Te zahtjeve treba primjenjivati razborito kako bi se uzela u obzir najsuvremenija tehnologija u vrijeme izgradnje, kao i tehnički i gospodarski zahtjevi.

(5) Nadalje, žičare mogu prelaziti preko državnih granica te njihova izvedba može biti otežana postojanjem proturječnih nacionalnih pravila.

(6) Treba poduzeti korake kako bi se na razini Zajednice utvrdili osnovni sigurnosni i zdravstveni zahtjevi, zahtjevi za zaštitu okoliša i zaštitu potrošača koji su primjenjivi na žičare, podsustave i njihove sigurnosne komponente. Bez toga, uzajamno priznavanje nacionalnih zakonodavnih odredbi prouzrokovalo bi nerješive političke i tehničke teškoće u pogledu tumačenja i odgovornosti. Iz istog razloga normiranje bez prethodnog utvrđivanja usklađenih osnovnih zahtjeva nije dovoljno kako bi se riješili problemi.

(7) Odgovornost za odobrenje za rad žičara općenito se povjerava posebnom odjelu u nadležnom državnom tijelu; u nekim slučajevima odobrenje za komponente ne može se unaprijed izdati, već tek nakon što se podnese zahtjev za takvo odobrenje. Iz istog razloga nužan pregled žičare prije njenog puštanja u uporabu može imati za posljedicu odbacivanje nekih komponenti ili drukčija tehnološka rješenja. Takva situacija dovodi do povećanja troškova i duljih razdoblja isporuke te je posebno nepovoljna za strane proizvođače. Nadalje, žičare su tijekom svog rada pod strogim nadzorom državnih službi. Uzroci ozbiljnih nesreća mogu biti povezani s odabirom mjesta postavljanja, sa samim sustavom prijevoza, objektima ili načinom upravljanja radom sustava i njegovog održavanja.

(8) U tim okolnostima, sigurnost žičara jednako ovisi o okolnim uvjetima, o kvaliteti isporučenih industrijskih

[1] SL C 70, 8.3.1994., str. 8. i SL C 22, 26.1.1996., str. 12.
[2] SL C 388, 31.12.1994., str. 26.
[3] Mišljenje Europskog parlamenta od 6. travnja 1995. (SL C 109, 1.5.1995., str. 122.), potvrđeno 27. listopada 1999. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 28. lipnja 1999. (SL C 243, 27.8.1999., str. 1.) i Odluka Europskog parlamenta od 27. listopada 1999. (još nije objavljeno u Službenom listu). Odluka Vijeća od 16. prosinca 1999.

komponenti i o načinu njihovog sastavljanja, ugradnje na mjestu postavljanja i nadzora tijekom rada. Time se naglašava potreba da se žičare promatra kao cjelinu kako bi se ocijenila razina njihove sigurnosti te usvajanja zajedničkog pristupa osiguranju kvalitete na razini Zajednice. U tim je okolnostima potrebno utvrditi popis zahtjeva, kao i postupke kontrole i pregleda koji će se jedinstveno primjenjivati u svim državama članicama kako bi se proizvođačima omogućilo da prebrode svoje sadašnje teškoće te kako bi korisnici mogli u potpunosti uživati pogodnosti žičara i jednak stupanj razvoja u svim državama članicama.

(9) Korisnicima žičara iz svih država članica i izvan njih mora biti osigurana zadovoljavajuća razina sigurnosti. Kako bi se ispunio taj zahtjev, nužno je utvrditi postupke i metode ispitivanja, kontrole i pregleda. To nalaže uporabu normiranih tehničkih uređaja koji se moraju ugraditi u žičare.

(10) Ako to zahtijeva Direktiva Vijeća 85/337/EEZ [1], mora se ocijeniti utjecaj žičara na okoliš; osim učinaka spomenutih u toj Direktivi, treba uzeti u obzir i zaštitu okoliša te zahtjeve koji se odnose na održivi razvoj turizma.

(11) Žičare mogu biti obuhvaćene područjem primjene Direktive Vijeća 93/38/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru [2].

(12) Tehničke specifikacije treba uključiti u opću dokumentaciju ili u tehničke specifikacije svojstvene svakom pojedinom ugovoru. Te tehničke specifikacije moraju se definirati pozivajući se na europske specifikacije, ako iste postoje.

(13) Kako bi se lakše moglo dokazati ispunjavanje osnovnih zahtjeva, korisno je imati usklađene europske norme budući da sukladnost s njima omogućava pretpostavku da je proizvod u skladu s navedenim osnovnim zahtjevima. Usklađene europske norme donose privatna tijela te one moraju zadržati svoj neobvezan status. U tom cilju Europski odbor za normiranje (CEN) i Europski odbor za elektrotehničko normiranje (Cenelec) priznaju se kao tijela nadležna za usvajanje usklađenih normi koje slijede opće smjernice za suradnju između Komisije i tih dvaju tijela potpisane 13. studenoga 1984.

(14) Za svrhe ove Direktive usklađena norma predstavlja tehničku specifikaciju (europsku normu ili dokument o sukladnosti) koju usvoji jedno ili drugo od navedenih tijela, ili oba ta tijela, na zahtjev Komisije, a sukladno Direktivi 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupaka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa [3] i u skladu s gore navedenim općim smjernicama. Vezano uz normiranje, Komisiji bi trebao pomagati odbor spomenut u toj Direktivi koji će se, prema potrebi, savjetovati s tehničkim stručnjacima.

(15) Samo one sigurnosne komponente ili podsustavi postrojenja koji su u skladu s nacionalnom normom kojom se prenosi usklađena norma čija je referenca objavljena u Službenom listu Europskih zajednica, smatraju se sukladnima odgovarajućim osnovnim zahtjevima ove Direktive, bez potrebe za posebnim obrazloženjem.

(16) Ako ne postoje europske specifikacije, tehničke specifikacije trebale bi se, koliko god je to moguće, definirati pozivanjem na druge norme koje se koriste u Zajednici. Glavni izvođači mogu utvrditi dodatne specifikacije potrebne za dopunu europskih specifikacija ili drugih normi. Tim se odredbama mora osigurati da usklađeni zahtjevi na razini Zajednice, kojima žičare moraju udovoljavati, budu ispunjeni.

(17) Nadalje, u interesu je država članica postojanje međunarodnog sustava normiranja kojim se mogu donijeti norme koje međunarodni trgovinski partneri zaista koriste i koji ispunjavaju zahtjeve politike Zajednice.

(18) U nekim državama članicama glavni izvođači trenutačno mogu navesti postupke kontrole i pregleda u općoj dokumentaciji ili specifikacijama svojstvenima svakom ugovoru. Ti postupci, ponajprije u slučaju sigurnosnih komponenti, u budućnosti moraju biti u okviru rezolucije Vijeća od 21. prosinca 1989. o globalnom pristupu ocjeni sukladnosti [4]. Pojam sigurnosne komponente primjenjuje se ne samo na materijalne predmete već i na nematerijalna sredstva kao što je programska podrška (softver). Postupci za ocjenu sukladnosti sigurnosnih komponenti moraju se temeljiti na uporabi modula predviđenih u Odluci Vijeća 93/465/EEZ [5]. U slučaju osnovnih sigurnosnih komponenti, potrebno je definirati načela i uvjete za primjenu osiguranja kvalitete kod

[1] Direktiva Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 175, 5.7.1985., str. 40.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/11/EZ (SL L 73, 14.3.1997., str. 5.).

[2] SL L 199, 9.8.1993., str. 84. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/4/EZ (SL L 101, 1.4.1998., str. 1.).

[3] SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ (SL L 217, 5.8.1998., str. 18.).

[4] SL C 10, 16.1.1990., str. 1.

[5] Odluka Vijeća 93/465/EEZ od 22. srpnja 1993. o modulima različitih faza postupaka ocjene sukladnosti i pravilima stavljanja i uporabi oznake sukladnosti CE, namijenjenih za primjenu u direktivama o tehničkom usklađivanju (SL L 220, 30.8.1993., str. 23.).

projektiranja; takav pristup je potreban radi promicanja općeg usvajanja sustava osiguranja kvalitete u poduzećima.

(19) Prilikom obavljanja metodične sigurnosne analize žičara potrebno je utvrditi komponente o kojima ovisi sigurnost žičare.

(20) Pozivajući se na europske specifikacije, glavni izvođači u svojoj ugovornoj dokumentaciji utvrđuju značajke koje su proizvođači ugovorno obvezni poštovati, posebno u pogledu sigurnosnih komponenti. U tim okolnostima sukladnost komponenti ponajprije je vezana uz njihovo područje uporabe, a ne samo uz slobodno kretanje na tržištu Zajednice.

(21) Sigurnosne komponente trebale bi nositi oznaku CE koju stavlja bilo proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici. Oznaka CE znači da je sigurnosna komponenta u skladu s odredbama ove Direktive i s odredbama drugih primjenjivih Direktiva Zajednice o oznaci CE.

(22) Na podsustave podložne odredbama ove Direktive nije nužno staviti oznaku CE već će, na temelju ocjene sukladnosti prema postupcima koji su u tu svrhu utvrđeni u ovoj Direktivi, biti dostatna izjava o sukladnosti. To ne dovodi u pitanje obvezu, kojoj podliježu proizvođači, stavljanja oznake CE na određene podsustave kako bi se potvrdila njihova sukladnost s drugim, na njih primjenjivim, odredbama Zajednice.

(23) Odgovornost država članica za sigurnost, zdravlje i druge aspekte obuhvaćene osnovnim zahtjevima na njihovom području mora biti navedena u zaštitnoj klauzuli kojom se određuju odgovarajući postupci Zajednice.

(24) Prije puštanja žičara u uporabu potrebno je provesti postupak za pregled njihovih podsustava. Takav pregled mora omogućiti tijelima da se uvjere da je rezultat svake faze projektiranja, proizvodnje i puštanja u uporabu sukladan primjenjivim odredbama ove Direktive. To proizvođačima mora omogućiti da računaju na jednako postupanje neovisno o kojoj je državi članici riječ. Stoga treba utvrditi načela i uvjete kojima se uređuje EZ provjera podsustava postrojenja.

(25) U sigurnosnoj analizi treba uvažiti ograničenja vezana uz rad žičara iako ne na način kojim bi se ugrozilo načelo slobodnog kretanja roba ili sigurnost žičara. Stoga, iako ovom Direktivom nije obuhvaćen sam rad žičara, Komisija bi državama članicama trebala predložiti niz preporuka kojima bi cilj bio osigurati da se radom žičara na njihovom državnom području upravlja na način koji njihovim korisnicima, tehničkom osoblju i trećim stranama pruža visok stupanj zaštite.

(26) U slučaju žičara, sveobuhvatna testiranja tehnoloških inovacija mogu se provesti samo prilikom izgradnje novog postrojenja. U tim okolnostima treba osigurati postupak koji, osim što osigurava zadovoljavanje osnovnih zahtjeva, ujedno omogućava utvrđivanje posebnih uvjeta.

(27) Žičare za koje je izdano odobrenje, ali kod kojih građevinski radovi još nisu započeli ili koje su već u fazi izgradnje, moraju udovoljavati odredbama ove Direktive, osim ako države članice ne odluče drukčije navodeći za to svoje razloge te ako je postignuta jednako visoka razina zaštite. Odredbe ove Direktive moraju biti ispunjene u slučaju rekonstrukcije postojećih žičara ako nacionalno zakonodavstvo zahtijeva odobrenje za takve preinake.

(28) Nije potrebno zahtijevati usklađivanje svih postojećih žičara s odredbama koje se primjenjuju na nova postrojenja. Međutim, to se može pokazati potrebnim ako nisu ispunjeni osnovni sigurnosni ciljevi. U tom slučaju Komisija bi trebala predložiti državama članicama niz preporuka kojima bi se osiguralo da postojeće žičare na njihovim područjima pružaju korisnicima visok stupanj zaštite u svjetlu odredaba koje se na tom području primjenjuju na nova postrojenja.

(29) Posebno ako ne postoji europska specifikacija, prijavljena tijela nadležna za postupke ocjene sukladnosti kako sigurnosnih komponenata, tako i podsustava žičara moraju usklađivati svoje odluke što je bolje moguće. Komisija se mora pobrinuti da ta tijela to i čine.

(30) Provedba osnovnih zahtjeva, posebno u vezi sa sigurnošću postrojenja, i usklađivanje svih postupaka zahtijeva osnivanje odbora.

(31) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive usvajaju se u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [1],

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na žičare za prijevoz osoba.

2. Za potrebe ove Direktive izraz „žičare za prijevoz osoba” znači postrojenja sastavljena od nekoliko komponenti koja se projektiraju, proizvode, sastavljaju i puštaju u uporabu s namjenom prijevoza osoba.

[1] SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

Ta se postrojenja, postavljena na mjestu rada, koriste za prijevoz osoba u vozilima ili pomoću vučnih uređaja koje nose i/ili vuku užad postavljena uzduž vozne trase.

3. Ta su postrojenja sljedeća:

(a) uspinjače i druga postrojenja s vozilima na kotačima ili na drugim nosivim pogonima, koju vuče jedna ili više užadi;

(b) viseće žičare čije kabine nosi i/ili pomiče jedna ili više nosivih užadi; ova kategorija također uključuje žičare s kabinama ili sjedalima;

(c) vučnice, koje vuku korisnike s odgovarajućom opremom duž užadi.

4. Ova se Direktiva primjenjuje na:

— postrojenja koja su izgrađena i puštena u uporabu od njenog stupanja na snagu,

— podsustave i sigurnosne komponente stavljene na tržište od njezinog stupanja na snagu.

Ona se odnosi na one odredbe o usklađivanju koje su potrebne i dostatne kako bi se osiguralo i zajamčilo ispunjavanje osnovnih zahtjeva iz članka 3. stavka 1.

U slučaju preinaka bitnih značajki, podsustava ili sigurnosnih komponenata postojećih postrojenja za koje dotična država članica zahtijeva novo odobrenje prije puštanja u uporabu, takve preinake i njihove posljedice za postrojenje u cjelini moraju ispunjavati osnovne zahtjeve iz članka 3. stavka 1.

5. Za potrebe ove Direktive:

— „postrojenje” znači cijeli sustav postavljen na mjestu rada, koji čine infrastruktura i podsustavi navedeni u Prilogu I., pri čemu se infrastruktura, koja se posebno projektira za svako postrojenje i postavlja na mjestu rada, odnosi na trasu žičare, sistemske podatke, objekte postaje i uz trasu koji su potrebni za gradnju i rad postrojenja, uključujući temelje,

— „sigurnosna komponenta” znači sve osnovne komponente, skupovi komponenti, podsklopovi ili cijeli sklopovi opreme i svi uređaji ugrađeni u postrojenje kako bi se osigurala sigurnosna funkcija, a koji su utvrđeni u sigurnosnoj analizi, čiji kvar ugrožava sigurnost ili zdravlje osoba, bilo da se radi o njihovim korisnicima, tehničkom osoblju ili trećim stranama,

— „glavni izvođač” znači sve fizičke ili pravne osobe koje naručuju gradnju žičare,

— „operativno-tehnički zahtjevi” znači sve tehničke odredbe i mjere koje utječu na projektiranje i izvedbu, a nužne su za osiguranje sigurnog rada postrojenja,

— „tehnički zahtjevi za održavanje” znači sve tehničke odredbe i mjere koje utječu na projektiranje i izvedbu, a nužne su za održavanje kojemu je cilj osigurati siguran rad postrojenja.

6. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

— dizala u smislu Direktive 95/16/EZ [1],

— tramvaje tradicionalne konstrukcije, koje pokreće užad,

— postrojenja koja se koriste u poljoprivredne svrhe,

— nepokretnu ili prijenosnu opremu koja se koristi na sajmovima i/ili u zabavnim parkovima, te je namijenjena za zabavu, a ne kao sredstvo za prijevoz osoba,

— rudarska postrojenja ili postrojenja postavljena na mjestu rada, koja se koriste u industrijske svrhe,

— trajekte koji prometuju uz pomoć užadi,

— željeznice na zupčani pogon,

— postrojenja na lančani pogon.

Članak 2.

1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje druge direktive Zajednice iako ispunjavanje osnovnih zahtjeva utvrđenih u ovoj Direktivi može zahtijevati primjenu posebnih europskih specifikacija utvrđenih u tu svrhu.

2. „Europska specifikacija” znači zajednička tehnička specifikacija, europsko tehničko odobrenje ili nacionalna norma kojom se u nacionalno zakonodavstvo prenosi europska norma.

3. Upućivanje na europske specifikacije, koje mogu biti zajedničke tehničke specifikacije, europska tehnička odobrenja u smislu Direktive 93/38/EEZ ili nacionalne norme kojima se u nacionalno zakonodavstvo prenose usklađene europske norme, objavljuje se u *Službenom listu Europskih zajednica*.

4. Države članice objavljuju upućivanja na nacionalne norme kojima se u nacionalno zakonodavstvo prenose usklađene europske norme.

5. U slučaju nepostojanja usklađenih europskih normi, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi obavijestile dotične stranke o postojećim nacionalnim normama i tehničkim specifikacijama koje se smatraju bitnima ili korisnima kako bi se osigurao pravilan prijenos osnovnih zahtjeva iz članka 3. stavka 1. u nacionalno zakonodavstvo.

[1] Direktiva 95/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 1995. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na dizala (SL L 213, 7.9.1995., str. 1.).

6. Tehničke specifikacije koje su ujedno potrebne kako bi se nadopunile europske specifikacije ili druge norme ne smiju ugroziti usklađenost s osnovnim zahtjevima iz članka 3. stavka 1.

7. Ako država članica ili Komisija smatra da europska specifikacija iz stavka 2. ne udovoljava u potpunosti osnovnim zahtjevima iz članka 3. stavka 1., Komisija ili dotična država članica iznosi taj problem pred odborom iz članka 17. navodeći razloge za to. Odbor daje o tome svoje mišljenje bez odlaganja.

U svjetlu mišljenja odbora, a nakon savjetovanja s odborom osnovanim sukladno Direktivi 98/34/EZ, u slučaju usklađenih europskih normi Komisija obavješćuje države članice je li potrebno povući dotične europske specifikacije iz objavljenih informacija na koje se poziva stavak 3.

Članak 3.

1. Postrojenja i njihova infrastruktura, podsustavi i sigurnosne komponente postrojenja moraju udovoljavati osnovnim zahtjevima utvrđenima u Prilogu II. koji se na njih primjenjuju.

2. Ako nacionalna norma, kojom se prenosi usklađena europska norma čija je referenca objavljena u *Službenom listu Europskih zajednica*, obuhvaća osnovne sigurnosne zahtjeve iz Priloga II., smatra se da postrojenja i njihova infrastruktura, podsustavi i sigurnosne komponente svih postrojenja izgrađenih u skladu s tom normom zadovoljavaju odgovarajuće osnovne zahtjeve.

Članak 4.

1. Na zahtjev glavnog izvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika sva planirana postrojenja podložna su sigurnosnoj analizi kako je utvrđeno u Prilogu III. koja obuhvaća sve sigurnosne aspekte sustava i njegovog okruženja u kontekstu projektiranja, izvedbe i puštanja u uporabu te omogućava, na temelju prethodnih iskustava, utvrđivanje rizika koji se mogu pojaviti tijekom rada.

2. Sigurnosna analiza predmet je sigurnosnog izvješća u kojemu se preporučuju mjere predviđene za rješavanje svih takvih rizika, a koje uključuje popis sigurnosnih komponenti i podsustava koji moraju biti obuhvaćeni odredbama poglavlja II. ili III., ovisno o konkretnom slučaju.

POGLAVLJE II.

SIGURNOSNE KOMPONENTE

Članak 5.

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se sigurnosne komponente:

— stavljaju na tržište samo ako omogućavaju izgradnju postrojenja koja udovoljavaju osnovnim zahtjevima iz članka 3. stavka 1.,

— puštaju u uporabu samo ako omogućavaju izgradnju postrojenja koja ne mogu ugroziti zdravlje ili sigurnost osoba ili, prema potrebi, sigurnost imovine, kada se pravilno ugrađuju i održavaju te koriste u skladu s njihovom namjenom.

2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da utvrde, u skladu s Ugovorom, one zahtjeve koje smatraju nužnima kako bi se osiguralo da osobe, a posebno radnici, budu zaštićeni tijekom korištenja dotičnih postrojenja, pod uvjetom da to ne podrazumijeva preinaku postrojenja na način koji nije predviđen Direktivom.

Članak 6.

Države članice ne smiju na temelju ove Direktive zabraniti, ograničiti ili ometati stavljanje na svoja nacionalna tržišta sigurnosnih komponenti namijenjenih uporabi u postrojenju ako su takve komponente sukladne odredbama ove Direktive.

Članak 7.

1. Države članice smatraju da su sigurnosne komponente iz članka 4. stavka 2. s oznakom sukladnosti CE prikazanom u Prilogu IX. i popraćene EZ izjavom o sukladnosti kako je predviđeno u Prilogu IV., u skladu sa svim odgovarajućim odredbama ove Direktive.

2. Prije stavljanja sigurnosne komponente na tržište, proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici mora:

(a) podvrgnuti sigurnosnu komponentu postupku ocjene sukladnosti u skladu s Prilogom V.; i

(b) staviti na sigurnosnu komponentu oznaku sukladnosti CE te, na temelju modula utvrđenih u Odluci 93/465/EEZ, sastaviti EZ izjavu o sukladnosti u skladu s Prilogom IV.

3. Postupak za ocjenu sukladnosti sigurnosne komponente provodi, na zahtjev proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici, prijavljeno tijelo iz članka 16. koje je proizvođač, odnosno njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici u tu svrhu imenovao.

4. Ako su sigurnosne komponente podložne drugim direktivama u vezi s drugim aspektima, koje također predviđaju stavljanje oznake sukladnosti CE, oznaka sukladnosti označuje da se pretpostavlja sukladnost sigurnosne komponente i s odredbama tih drugih direktiva.

5. Ako niti proizvođač niti njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici nisu udovoljili obvezama iz stavaka 1. do 4., te obveze prelaze na onog tko takvu sigurnosnu komponentu stavlja na tržište u Zajednici. Jednake obveze primjenjuju se na sve koji sigurnosne komponente proizvode za svoju vlastitu uporabu.

POGLAVLJE III.

PODSUSTAVI

Članak 8.

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se podsustavi u smislu Priloga I. stavljaju na tržište samo ako omogućavaju konstrukciju postrojenja koja ispunjavaju osnovne zahtjeve iz članka 3. stavka 1.

Članak 9.

Države članice ne smiju na temelju ove Direktive zabraniti, ograničiti ili ometati stavljanje na svoja nacionalna tržišta onih podsustava koji su u skladu s odredbama ove Direktive, a koji su namijenjeni uporabi u postrojenjima.

Članak 10.

1. Države članice smatraju da su podsustavi u smislu Priloga I., koji su popraćeni EZ izjavom o sukladnosti na temelju uzorka iz Priloga VI. i tehničkom dokumentacijom predviđenom u stavku 3. ovog članka, u skladu s odgovarajućim osnovnim zahtjevima iz članka 3. stavka 1.

2. EZ postupak za ispitivanje podsustava provodi, na zahtjev proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici ili, u njihovoj odsutnosti, na zahtjev bilo koje fizičke ili pravne osobe koja stavlja dotični podsustav na tržište, prijavljeno tijelo iz članka 16. koje su proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik ili gore navedena osoba u tu svrhu imenovali. EZ izjavu o sukladnosti sastavlja proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik ili gore navedena osoba na temelju EZ ispitivanja u skladu s Prilogom VII.

3. Prijavljeno tijelo sastavlja EZ potvrdu o pregledu u skladu s Prilogom VII. i popratnom tehničkom dokumentacijom. Tehnička dokumentacija mora uključivati sve potrebne dokumente koji se odnose na značajke podsustava i, prema potrebi, sve dokumente kojima se potvrđuje sukladnost sigurnosnih komponenti. Ona ujedno mora sadržavati i sve relevantne pojedinosti o uvjetima i ograničenjima uporabe te o uputama za servisiranje.

POGLAVLJE IV.

POSTROJENJA

Članak 11.

1. Svaka država članica utvrđuje postupke za odobravanje izgradnje i puštanja u uporabu postrojenja koja se nalaze na njezinom području.

2. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere i utvrđuju postupke kako bi osigurale da se sigurnosne komponente i podsustavi iz Priloga I. koji su ugrađeni u postrojenja izgrađena na njihovom području, ugrađuju i puštaju u uporabu samo ako omogućavaju izgradnju postrojenja koja ne mogu ugroziti sigurnost i zdravlje osoba te, kada je to primjenjivo, sigurnost imovine, i to kada se propisno ugrađuju i održavaju te koriste u skladu s njihovom namjenom.

3. Ako država članica smatra da je sigurnosna komponenta ili podsustav iz Priloga I. projektirana ili izgrađena primjenom inovativnog pristupa, poduzet će sve odgovarajuće mjere i donijeti posebne uvjete za izgradnju i/ili puštanje u uporabu postrojenja u kojemu se takve inovativne komponente ili podsustavi trebaju upotrijebiti. O tome odmah obavješćuje Komisiju navodeći svoje razloge. Komisija predmet bez odlaganja upućuje odboru iz članka 17.

4. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se postrojenja grade i puštaju u uporabu samo ako su projektirana i građena na način kojim se jamči ispunjenje osnovnih zahtjeva iz članka 3. stavka 1.

5. Na temelju odredbi iz stavka 1. države članice ne smiju zabraniti, ograničavati ili ometati slobodno kretanje sigurnosnih komponenti i podsustava iz Priloga I. kojima je priložena EZ izjava o sukladnosti u smislu članka 7. ili članka 10.

6. Sigurnosnu analizu, EZ izjave o sukladnosti i popratnu tehničku dokumentaciju u vezi sa sigurnosnim komponentama i podsustavima iz Priloga I. glavni izvođač ili njegov ovlašteni predstavnik mora predati tijelu nadležnom za odobrenje postrojenja, a njihova preslika čuva se uz postrojenje.

7. Države članice moraju se pobrinuti za sigurnosnu analizu, sigurnosno izvješće i tehničku dokumentaciju te uključiti svu dokumentaciju o značajkama postrojenja i, prema potrebi, sve dokumente koji potvrđuju sukladnost sigurnosnih komponenti i podsustava iz Priloga I. Osim toga, moraju postojati i dokumenti u kojima se navode potrebni uvjeti, uključujući ograničenja rada, kao i sve pojedinosti o nadzoru servisiranja, prilagodbama i održavanju.

Članak 12.

Ne dovodeći u pitanje druge zakonske odredbe, države članice ne smiju na svom području zabraniti, ograničiti ili ometati izgradnju i puštanje u uporabu postrojenja koja su u skladu s ovom Direktivom.

Članak 13.

Države članice osiguravaju nastavak rada postrojenja samo ako ono ispunjava uvjete navedene u sigurnosnom izvješću.

POGLAVLJE V.

ZAŠTITNE MJERE

Članak 14.

1. Ako utvrdi da sigurnosna komponenta s oznakom sukladnosti CE koja je stavljena na tržište i koja se rabi u skladu sa svojom namjenom, ili da podsustav s EZ izjavom o sukladnosti iz članka 10. stavka 1., koji se rabi u skladu sa svojom namjenom, može ugroziti sigurnost i zdravlje osoba te, ovisno o slučaju, sigurnost imovine, država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi ograničila uvjete uporabe te komponente ili tog podsustava ili zabranila njihovu uporabu.

Dotična država članica odmah obavješćuje Komisiju o svakoj takvoj mjeri, navodeći razloge za svoju odluku te je li uzrok/jesu li uzroci nesukladnosti prvenstveno:

(a) neispunjenje osnovnih zahtjeva iz članka 3. stavka 1.;

(b) nepravilna primjena europskih specifikacija iz članka 2. stavka 2. ako se upućuje na primjenu takvih specifikacija;

(c) manjkavosti europskih specifikacija iz članka 2. stavka 2.

2. Komisija započinje savjetovanje s uključenim strankama što je prije moguće. Ako nakon takvog savjetovanja Komisija utvrdi da su:

— mjere opravdane, o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je poduzela inicijativu i druge države članice; ako je odluka iz stavka 1. utemeljena na manjkavostima europskih specifikacija, Komisija, nakon savjetovanja s uključenim strankama, pokreće postupak iz članka 2. stavka 7. ako država članica koja je donijela odluku namjerava na njoj i ustrajati,

— mjere u vezi sa sigurnosnom komponentom neopravdane, i o tome odmah obavješćuje proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici te državu članicu koja je poduzela mjere,

— mjere u vezi s podsustavom neopravdane, i o tome odmah obavješćuje proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici ili, u njihovom odsustvu, bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja je dotični podsustav stavila na tržište, te državu članicu koja je poduzela mjere.

3. Ako se utvrdi da sigurnosna komponenta koja nosi oznaku sukladnosti CE nije sukladna, nadležna država članica poduzima odgovarajuće mjere protiv svakog tko je stavio tu oznaku i sastavio EZ izjavu o sukladnosti te o tome obavješćuje Komisiju i druge države članice.

4. Ako se utvrdi da podsustav s EZ izjavom o sukladnosti nije sukladan, nadležna država članica poduzima odgovarajuće mjere protiv svakog tko je sastavio EZ izjavu o sukladnosti te o tome obavješćuje Komisiju i druge države članice.

5. Komisija osigurava da države članice budu obaviještene o ishodu postupka.

Članak 15.

Ako utvrdi da bi odobreno postrojenje koje se upotrebljava u skladu s njegovom namjenom moglo ugroziti sigurnost i zdravlje osoba i, ovisno o slučaju, sigurnost imovine, država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi ograničila uvjete rada postrojenja ili zabranila njegov rad.

POGLAVLJE VI.

PRIJAVLJENA TIJELA

Članak 16.

1. Države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice tijela nadležna za provedbu postupaka ocjene sukladnosti iz članka 7. i članka 10. navodeći područje nadležnosti svakog tijela. Komisija svakom od tih tijela dodjeljuje identifikacijske brojeve. Komisija objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* popis prijavljenih tijela zajedno s njihovim identifikacijskim brojevima i područjima nadležnosti te vodi brigu o ažuriranju istoga.

2. Prilikom ocjenjivanja tijela koja će prijaviti, države članice moraju primijeniti kriterije utvrđene u Prilogu VIII. Za tijela koja ispunjavaju kriterije ocjenjivanja utvrđene u odgovarajućim usklađenim europskim normama pretpostavlja se da ispunjavaju te kriterije.

3. Država članica koja je prijavila tijelo mora povući svoju prijavu ako utvrdi da to tijelo više ne ispunjava kriterije utvrđene u Prilogu VIII. O tome odmah obavješćuje Komisiju i druge države članice.

4. Ako se za time ukaže potreba, prijavljena tijela koordiniraju se u skladu s člankom 17.

POGLAVLJE VII.

ODBOR

Članak 17.

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Prilikom pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

3. Odbor sastavlja svoj poslovnik.

POGLAVLJE VIII.

OZNAKA SUKLADNOSTI CE

Članak 18.

1. Oznaka sukladnosti CE sastoji se od slova „CE”. U Prilogu IX. prikazan je model koji treba koristiti.

2. Oznaka sukladnosti CE stavlja se na svaku sigurnosnu komponentu tako da bude prepoznatljiva i vidljiva ili, ako to nije moguće, na naljepnicu koja je neodvojivo pričvršćena na komponentu.

3. Zabranjuje se stavljanje oznaka na sigurnosne komponente koje bi mogle zavarati treću stranu u pogledu imena i oblika oznake sukladnosti CE. Na sigurnosnu komponentu može se staviti bilo koja druga oznaka pod uvjetom da se time ne umanjuje vidljivost i čitljivost oznake sukladnosti CE.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 14.:

(a) ako država članica utvrdi da je oznaka sukladnosti CE pogrešno stavljena, proizvođač sigurnosne komponente ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici mora proizvod uskladiti u pogledu odredaba o oznaci sukladnosti CE te okončati kršenje pod uvjetima koje odredi država članica;

(b) ako se ne otkloni nesukladnost, država članica mora poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi ograničila ili zabranila stavljanje na tržište dotične sigurnosne komponente ili osigurati povlačenje iste s tržišta u skladu s postupcima predviđenima u članku 14.

POGLAVLJE IX.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

U svakoj odluci donesenoj sukladno ovoj Direktivi kojom se ograničava uporaba sigurnosnih komponenti ili podsustava u postrojenju ili njihov plasman na tržište, moraju se navesti razlozi na kojima se takva odluka temelji. O takvoj se odluci, što je prije moguće, obavješćuje dotična stranka, koju se istodobno obavješćuje o pravnim lijekovima koji joj stoje na raspolaganju prema zakonu koji je na snazi u dotičnoj državi članici, kao i o vremenskim rokovima koji vrijede za te pravne lijekove.

Članak 20.

Postrojenja za koja je dano odobrenje prije stupanja na snagu ove Direktive, a čija gradnja još nije započela, moraju udovoljavati odredbama ove Direktive, osim ako države članice ne odluče drukčije navodeći za to svoje razloge i osim ako nije postignuta jednako visoka razina zaštite.

Članak 21.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 3. svibnja 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove odredaba nacionalnog prava koje budu donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Države članice dopuštaju u razdoblju od četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive:

— izgradnju i puštanje postrojenja u uporabu,

— stavljanje na tržište podsustava i sigurnosnih komponenata,

koji su sukladni s odredbama koje su na snazi na njihovim područjima na dan stupanja na snagu ove Direktive.

4. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Direktive, a posebno njezinog članka 1. stavka 6. i članka 17., najkasnije 3. svibnja 2004. te, prema potrebi, daje prijedloge odgovarajućih izmjena.

Članak 22.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Članak 23.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. ožujka 2000.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
N. FONTAINE	J. GAMA

PRILOG I.

PODSUSTAVI POSTROJENJA

Za potrebe ove Direktive, postrojenje se dijeli na infrastrukturu i dolje navedene podsustave, s time da je u svakom pojedinom slučaju potrebno uzeti u obzir operativno-tehničke zahtjeve i tehničke zahtjeve za održavanje:

1. Užadi i užetnih spojeva

2. Pogoni i kočnice

3. Mehanički uređaji

3.1. Natezni uređaji za užad

3.2. Mehanički uređaji u postajama

3.3. Mehanička oprema trase

4. Vozila

4.1. Kabine, sjedala ili vučni uređaji

4.2. Ovjes

4.3. Vozna kolica

4.4. Stezaljke

5. Elektrotehnički uređaji

5.1. Upravljački, kontrolni i sigurnosni uređaji

5.2. Komunikacijska i informatička oprema

5.3. Oprema za zaštitu od groma

6. Spasilačka oprema

6.1. Fiksna spasilačka oprema

6.2. Prenosiva spasilačka oprema

PRILOG II.

OSNOVNI ZAHTJEVI

1. **Svrha**

U ovom se Prilogu utvrđuju osnovni zahtjevi, uključujući tehničke zahtjeve za održavanje i operativno-tehničke zahtjeve koji se primjenjuju na projektiranje, izgradnju i puštanje u uporabu postrojenja iz članka 1. stavka 5. ove Direktive.

2. **Opći zahtjevi**

2.1. *Sigurnost osoba*

Sigurnost korisnika, radnika i trećih strana osnovni je zahtjev kod projektiranja, izgradnje i rada postrojenja.

2.2. *Sigurnosna načela*

Sva postrojenja moraju se projektirati, upravljati te servisirati u skladu sa sljedećim načelima, koja se trebaju primjenjivati prema prikazanom redoslijedu:

— otkloniti ili, ako to nije moguće, smanjiti rizike primjenom odgovarajućih postupaka pri projektiranju i izgradnji,

— utvrditi i provoditi sve potrebne mjere za zaštitu od rizika koji se ne mogu otkloniti primjenom odgovarajućih postupaka pri projektiranju i izgradnji,

— utvrditi i navesti mjere predostrožnosti koje treba poduzeti kako bi se izbjegli rizici koje nije bilo moguće u cijelosti otkloniti odredbama i mjerama navedenim u prvoj i drugoj alineji.

2.3. *Uvažavanje vanjskih utjecaja*

Postrojenja se moraju projektirati i graditi tako da je moguće njihovo sigurno upravljanje uzimajući u obzir vrstu postrojenja, prirodu i fizičke značajke terena na kojemu se ugrađuju, njihovu okolinu te atmosferske i meteorološke utjecaje, kao i moguće objekte i prepreke smještene u blizini na zemlji ili u zraku.

2.4. *Dimenzioniranje*

Postrojenje, podsustavi i sve sigurnosne komponente postrojenja moraju se dimenzionirati, projektirati, graditi i konstruirati tako da uz zadovoljavajući stupanj sigurnosti mogu podnijeti sva opterećenja u svim predvidivim uvjetima, uključujući ona koja se javljaju kada postrojenje ne radi, te uzimajući u obzir posebno vanjske utjecaje, dinamičke učinke i pojavu zamora, uz poštovanje priznatog najnovijeg tehničkog razvoja, posebno u pogledu odabira materijala.

2.5. *Sastavljanje*

2.5.1. Postrojenje, podsustavi i sve sigurnosne komponente moraju se projektirati, graditi i konstruirati na način kojim se osigurava njihovo sigurno sastavljanje i ugradnja.

2.5.2. Sigurnosne komponente moraju se projektirati na način koji onemogućava greške pri njihovom sastavljanju, bilo zahvaljujući samoj konstrukciji bilo odgovarajućim oznakama na samim komponentama.

2.6. *Nepovredivost postrojenja*

2.6.1. Sigurnosne komponente moraju se projektirati i konstruirati te moći upotrebljavati na način kojim se u svakome slučaju, uz primjerene sigurnosne granice osigurava njihova vlastita funkcionalna nepovredivost i/ili sigurnost postrojenja, kako je utvrđeno u sigurnosnoj analizi definiranoj u Prilogu III., kako bi vjerojatnost njihovog ispada bila minimalna.

2.6.2. Postrojenje se mora projektirati i graditi na način kojim se osigurava da svaki ispad komponente tijekom rada postrojenja, koji može, čak i neizravno, utjecati na sigurnost, bude otklonjen odgovarajućom pravovremeno poduzetom mjerom.

2.6.3. Sigurnosne mjere iz točaka 2.6.1. i 2.6.2. moraju se primjenjivati kroz cijelo razdoblje između dviju predviđenih pregleda dotične komponente. Vremenski razmak između predviđenih pregleda sigurnosne komponente mora biti jasno naznačen u uputama za rad.

2.6.4. Sigurnosne komponente koje su ugrađene u postrojenja kao rezervni dijelovi moraju ispunjavati osnovne zahtjeve ove Direktive te uvjete koji se odnose na nesmetano međusobno djelovanje s drugim dijelovima postrojenja.

2.6.5. Potrebno je poduzeti mjere kako bi se osiguralo da učinci požara na postrojenje ne ugrožavaju sigurnost osoba koje se prevoze i radnika.

2.6.6. Potrebno je poduzeti posebne mjere za zaštitu postrojenja i osoba od posljedica groma.

2.7. *Sigurnosni uređaji*

2.7.1. Sigurnosni uređaj mora, kada je to izvedivo, otkriti, prijaviti i obraditi sve nepravilnosti u radu postrojenja koji bi za posljedicu mogli imati ispad koji ugrožava sigurnost. Isto vrijedi i za sve, u normalnim okolnostima predvidive, vanjske događaje koji bi mogli ugroziti sigurnost.

2.7.2. U svakom trenutku mora biti moguće ručno isključivanje postrojenja.

2.7.3. Nakon što sigurnosni uređaj isključi postrojenje, ne smije postojati mogućnost njegovog ponovnog pokretanja ako se ne poduzmu odgovarajuće mjere.

2.8. *Tehnički zahtjevi za održavanje*

Postrojenje se mora projektirati i graditi na način kojim se omogućava sigurno redovno i izvanredno održavanje i popravci.

2.9. *Štetno djelovanje na okoliš*

Postrojenje se mora projektirati i graditi na način kojim se osigurava da sva štetna djelovanja otrovnih plinova, buke ili vibracija unutar ili izvan postrojenja budu u okviru propisanih najviših dopuštenih vrijednosti.

3. **Infrastrukturni zahtjevi**

3.1. *Trasa žičare, brzina, razdaljina između vozila*

3.1.1. Postrojenje mora biti projektirano za siguran rad uzimajući u obzir značajke terena i njegove okoline, atmosferske i meteorološke prilike, sve eventualne objekte i prepreke smještene u blizini, na zemlji ili u zraku, na način kojim se neće prouzročiti štetno djelovanje na okoliš ili koji neće predstavljati opasnost u bilo kakvim radnim uvjetima ili uvjetima servisiranja ili u slučaju akcije spašavanja osoba.

3.1.2. Među vozilima, vučnim uređajima, tračnicama, užadi itd. te eventualnim objektima i preprekama smještenima u blizini na zemlji ili u zraku, mora se osigurati dovoljna bočna i okomita razdaljina, uzimajući u obzir okomito, uzdužno i bočno kretanje užadi i vozila ili vučnih uređaja u najlošijim predvidivim radnim uvjetima.

3.1.3. Pri određivanju najveće udaljenosti između vozila i tla moraju se uzeti u obzir vrsta postrojenja, vrsta vozila i postupci spašavanja. U slučaju otvorenih vozila također se moraju uzeti u obzir rizik od pada, kao i psihološki aspekti vezani uz udaljenost između vozila i tla.

3.1.4. Potrebno je odabrati najveću brzinu vozila ili vučnih uređaja, najmanju razdaljinu među njima i njihove mogućnosti ubrzanja i kočenja kojima se osigurava sigurnost osoba i siguran rad postrojenja.

3.2. *Postaje i objekti uz trasu*

3.2.1. Postaje i objekti uz trasu moraju se projektirati, graditi i opremiti tako da se osigura stabilnost. Oni moraju omogućiti sigurno vođenje užadi, vozila i vučnih uređaja, kao i sigurno održavanje u svim uvjetima rada.

3.2.2. Područja za pristup postrojenju moraju se projektirati na način koji jamči sigurnost prometa vozila, vučnih uređaja i osoba. Kretanje vozila i vučnih uređaja u postajama mora se odvijati bez rizika za osobe, uzimajući u obzir njihovo moguće aktivno sudjelovanje u njihovom kretanju.

4. **Zahtjevi u vezi sa užadi, pogonima i kočnicama te mehaničkim i električnim uređajima**

4.1. *Užad i njihovi nosači*

4.1.1. Sve se mjere moraju poduzeti u skladu s najnovijim tehnološkim razvojem:

— kako bi se izbjegao prekid užadi ili njihovih spojeva

— kako bi se poštovale najniže i najviše vrijednosti njihovog opterećenja

— kako bi se osiguralo njihovo sigurno postavljanje na nosače i spriječilo njihovo iskliznuće

— kako bi se omogućio njihov nadzor.

4.1.2. Nije moguće spriječiti sve rizike od iskliznuća užadi i moraju se poduzeti mjere kako bi se u slučaju iskliznuća omogućilo zadržavanje užadi i zaustavljanje postrojenja bez izlaganja osoba riziku.

4.2. *Mehanički uređaji*

4.2.1. P o g o n i

Pogonski sustav postrojenja mora biti dovoljno učinkovit i imati dovoljne kapacitete te biti prilagođen različitim sustavima i načinima rada.

4.2.2. P o m o ć n i p o g o n

Postrojenje mora imati pomoćni pogon čija je energetska opskrba nezavisna od energetske opskrbe glavnog pogonskog sustava. Pomoćni pogon, međutim, nije nužan ako se sigurnosnom analizom pokaže da osobe mogu lako, brzo i sigurno napustiti vozila, a posebno vučnice, čak i ako ne postoji pomoćni pogon.

4.2.3. K o č e n j e

4.2.3.1. U hitnim slučajevima, mora postojati mogućnost zaustavljanja postrojenja i/ili vozila u svakom trenutku, i u najnepovoljnijim uvjetima dozvoljenog opterećenja i kočenja pogonskog kotača tijekom rada. Zaustavni put mora biti onoliko kratak koliko to zahtijeva sigurnost postrojenja.

4.2.3.2. Vrijednosti usporenja moraju biti unutar određenih granica, te se utvrđuju na način kojim se osigurava kako sigurnost osoba, tako i zadovoljavajuće ponašanje vozila, užadi i drugih dijelova postrojenja.

4.2.3.3. U svim postrojenjima moraju postojati dva ili više sustava kočenja od kojih svaki može zaustaviti postrojenje, a koji su međusobno usklađeni tako da automatski zamijene aktivni sustav kada njegova učinkovitost postane neodgovarajuća. Zadnji sustav kočenja vučnog užeta mora djelovati izravno na pogonski kotač. Ove se odredbe ne primjenjuju na vučnice.

4.2.3.4. Postrojenje mora biti opremljeno učinkovitim sustavom za blokiranje i zaključavanje kojim se sprečava preuranjeno ponovno pokretanje.

4.3. *Kontrolni uređaji*

Kontrolni uređaji moraju se projektirati i izvoditi tako da budu sigurni i pouzdani, da podnose uobičajena radna opterećenja i vanjske utjecaje kao što su vlaga, ekstremne temperature ili elektromagnetske smetnje te da ne uzrokuju opasne situacije, čak niti u slučaju greške u radu.

4.4. *Komunikacijski uređaji*

Mora se nabaviti odgovarajuća oprema kojom se omogućava stalna komunikacija među osobljem te obavješćivanje korisnika u slučajevima nužde.

5. **Vozila i vučnice**

5.1. Vozila i/ili vučnice moraju se projektirati i opremiti tako da u predvidivim radnim uvjetima nitko iz njih ne može ispasti ili biti izložen bilo kakvim drugim rizicima.

5.2. Dijelovi za učvršćivanje vozila i vučnih uređaja moraju biti dimenzionirani i konstruirani tako da u najnepovoljnijim uvjetima:

— ne oštete užad, ili

— ne skliznu, izuzev situacija kada klizanje ne utječe značajno na sigurnost vozila, vučnica ili žičare.

5.3. Vrata vozila (na visećim žičarama, kabinama) moraju se projektirati i izvesti tako da ih je moguće zatvoriti i zaključati. Pod i zidovi vozila moraju se projektirati i izvesti tako da u svim okolnostima mogu podnijeti pritiske i opterećenja koja izazovu korisnici.

5.4. Ako je zbog sigurnosti rada nužna nazočnost operatera u vozilu, vozilo mora biti opremljeno opremom koja je operateru potrebna za izvršavanje njegovih zadataka.

5.5. Vozila i/ili vučnice te, posebno, njihovi nosivi mehanizmi moraju se projektirati i opremiti priključnom opremom na način kojim se osigurava sigurnost radnika koji ih servisiraju u skladu s odgovarajućim pravilima i uputama.

5.6. Kod vozila koja su opremljena rasklopivom priključnom opremom, moraju se poduzeti sve mjere kako bi se, bez ugrožavanja korisnika, u trenutku polaska zaustavila sva vozila čija je priključna oprema nepravilno spojena na užad i, u trenutku dolaska, sva vozila čija se priključna oprema nije rasklopila, te kako bi se spriječio pad vozila.

5.7. Uspinjače i, ako konfiguracija postrojenja to dozvoljava, viseće žičare sa dva užeta moraju biti opremljene automatskim uređajem za kočenje na trasi, ako se ne može sa sigurnošću isključiti mogućnost prekida nosivog užeta.

5.8. Ako se drugim mjerama ne mogu ukloniti svi rizici od iskliznuća vozila, vozila moraju biti opremljena napravom za sprečavanje iskliznuća koja omogućava zaustavljanje vozila bez opasnosti za osobe.

6. **Oprema za korisnike**

Pristup prostorima ukrcaja i iskrcaja, te ulaz i izlaz korisnika moraju biti organizirani tako da se u obzir uzme kretanje i zaustavljanje vozila na način kojim se osigurava sigurnost osoba, posebno u područjima u kojima postoji opasnost od pada.

Djeci i osobama sa smanjenom pokretljivošću mora se omogućiti sigurno korištenje postrojenja ako je ono projektirano za prijevoz takvih osoba.

7. **Zahtjevi za pogon i funkcioniranje**

7.1. *Sigurnost*

7.1.1. Moraju se donijeti sve tehničke odredbe i mjere kako bi se osiguralo korištenje postrojenja u predviđene svrhe u skladu s njegovim tehničkim specifikacijama i s utvrđenim uvjetima rada, kao i poštovanje uputa o sigurnom radu i održavanju. Upute za rad i pripadajuće bilješke sastavljaju se na jednom ili više službenih jezika Zajednice, koji/koje, u skladu s Ugovorom, može odrediti država članica na čijem se državnom području postrojenje gradi.

7.1.2. Osobe odgovorne za upravljanje radom postrojenja moraju imati odgovarajuća radna sredstva te moraju biti osposobljene za obavljanje povjerenih im zadataka.

7.2. *Sigurnost u slučaju prekida rada postrojenja*

Moraju se donijeti sve tehničke odredbe i mjere kako bi se osiguralo da se osobe dovedu na sigurno u određenom roku koji je primjeren vrsti postrojenja i njegovom okruženju u slučaju prekida rada postrojenja te nemogućnosti njegovog brzog ponovnog pokretanja.

7.3. *Druge posebne odredbe o sigurnosti*

7.3.1. Radna mjesta operatera

Pomični dijelovi koji su obično dostupni u postajama moraju se projektirati, izvesti i postaviti tako da se spriječe svi rizici ili, ako takvi rizici postoje, moraju se opremiti zaštitnim uređajima kako bi se spriječio svaki kontakt s dijelovima postrojenja koji bi mogli uzrokovati nezgode. Ti uređaji moraju biti takvi da ih nije moguće lako ukloniti ili onemogućiti njihovo funkcioniranje.

7.3.2. Rizik od pada

Radna mjesta i područja rada, uključujući ona koja se rabe samo povremeno, kao i pristup njima, moraju se projektirati i izvoditi tako da se spriječi pad osoba koje na njima moraju raditi ili se po njima moraju kretati. Ako konstrukcija nije primjerena, na njima se moraju postaviti sigurnosni priključci za osobnu zaštitnu opremu kako bi se spriječili padovi.

PRILOG III.

SIGURNOSNA ANALIZA

U sigurnosnoj analizi koju je potrebno provesti za svaku žičaru iz članka 1. stavka 5. ove Direktive moraju se uzeti u obzir svi predviđeni načini rada. Analiza se mora obaviti u skladu s priznatom ili utvrđenom metodom i pritom se moraju uzeti u obzir najnovija tehnologija i kompleksnost predmetnog postrojenja. Cilj je ujedno osigurati da se pri projektiranju i konfiguraciji postrojenja uzimaju u obzir lokalna okolina i najnepovoljnije situacije kako bi se osigurali zadovoljavajući sigurnosni uvjeti.

Analiza mora obuhvatiti i sigurnosne uređaje te njihov utjecaj na postrojenje i povezane podsustave koje isti pokreću kako bi ili:

— bili u mogućnosti reagirati na otkriveni početni kvar ili ispad, te tako ili ostati u stanju u kojem je zajamčena sigurnost, ili nastaviti u nižem režimu rada ili se pouzdano zaustaviti,

— bili zalihosni i pod nadzorom, ili

— bili takvi da se može ocijeniti vjerojatnost njihovog ispada te takve kvalitete koja je jednakovrijedna onoj sigurnosnih uređaja koji ispunjavaju kriterije iz prve i druge alineje.

Sigurnosna analiza mora se primijeniti kako bi se sastavio popis rizika i opasnih situacija u skladu s člankom 4. stavkom 1. ove Direktive te utvrdio popis sigurnosnih komponenti iz njezinog članka 4. stavka 2. Rezultat sigurnosne analize mora se sažeto prikazati u sigurnosnom izvješću.

PRILOG IV.

SIGURNOSNE KOMPONENTE: EZ IZJAVA O SUKLADNOSTI

Ovaj se Prilog primjenjuje na sigurnosne komponente iz članka 1. stavka 5. ove Direktive s ciljem utvrđivanja njihove sukladnosti s osnovnim zahtjevima koji se na njih odnose, a koji su navedeni u članku 3. stavku 1. ove Direktive i definirani u Prilogu II.

EZ izjava o sukladnosti i popratna dokumentacija moraju biti datirani i potpisani. Moraju se sastaviti na istom jeziku ili jezicima kao i upute za rad iz točke 7.1.1. Priloga II.

U izjavi se moraju navesti sljedeće pojedinosti:

— upute na ovu Direktivu,

— ime, naziv poduzeća i puna adresa proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici. Ovlašteni predstavnik također mora navesti ime, naziv poduzeća i punu adresu proizvođača,

— opis komponente (marka, tip itd.),

— pojedinosti o primijenjenom postupku dobivanja izjave o sukladnosti (članak 7. ove Direktive),

— sve relevantne odredbe koje komponenta mora ispunjavati te, posebno, uvjeti uporabe,

— naziv i adresa svih prijavljenih tijela koja su sudjelovala u postupku ocjene sukladnosti te datum EZ potvrde o pregledu uključujući, prema potrebi, pojedinosti u vezi s trajanjem i uvjetima valjanosti potvrde,

— kada je to primjereno, uputu na primjenjive usklađene norme,

— identitet osobe ovlaštene za potpisivanje u ime proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici.

PRILOG V.

SIGURNOSNE KOMPONENTE: OCJENA SUKLADNOSTI

1. **Područje primjene**

Ovaj se Prilog primjenjuje na sigurnosne komponente s ciljem provjere njihove sukladnosti s osnovnim zahtjevima navedenima u članku 3. stavku 1. ove Direktive i definiranima u Prilogu II. Odnosi se na ocjenu od strane jednog ili više prijavljenih tijela suštinske sukladnosti komponente, promatrane same za sebe, s propisanim tehničkim specifikacijama.

2. **Postupci**

Postupci ocjenjivanja koje provode prijavljena tijela kako u fazi projektiranja, tako i u fazi proizvodnje temelje se na modulima određenima u Odluci Vijeća 93/465/EEZ sukladno dolje navedenoj tablici. Rješenja iz ove tablice smatraju se jednakovrijednima te ih proizvođač može rabiti prema vlastitom nahođenju.

OCJENA SUKLADNOSTI SIGURNOSNIH KOMPONENTI

Projektiranje	Proizvodnja
1. EZ pregled tipa Modul „B”	1 (a) Osiguranje kvalitete proizvodnje Modul „D”
	1 (b) Provjera proizvoda Modul „F”
2. Potpuno osiguranje kvalitete Modul „H”	2. Potpuno osiguranje kvalitete Modul „H”
3. Pojedinačna provjera Modul „G”	3. Pojedinačna provjera Modul „G”

Moduli se moraju primjenjivati uz poštovanje posebnih dodatnih uvjeta u svakom modulu.

MODUL B: EZ PREGLED TIPA

1. U ovom se modulu opisuje onaj dio postupka u kojemu prijavljeno tijelo utvrđuje i potvrđuje ispunjava li uzorak, koji je reprezentativan za predviđenu proizvodnju, odredbe ove Direktive.

2. Zahtjev za EZ pregled tipa mora podnijeti proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici prijavljenom tijelu prema vlastitom izboru.

Taj zahtjev mora uključivati:

— naziv i adresu proizvođača i, ako zahtjev podnosi ovlašteni predstavnik, njegov naziv i adresu,

— pisanu izjavu da isti zahtjev nije podnesen niti jednom drugom prijavljenom tijelu,

— tehničku dokumentaciju, kako je opisano u točki 3.

Podnositelj zahtjeva mora staviti na raspolaganje prijavljenom tijelu uzorak koji je reprezentativan za predviđenu proizvodnju, dalje u tekstu „tip”. Prijavljeno tijelo može zatražiti dodatne uzorke ako je to potrebno za izvršenje programa testiranja.

3. Tehnička dokumentacija mora biti takva da omogućava ocjenu sukladnosti komponente sa zahtjevima ove Direktive. Ako je to relevantno za takvo ocjenjivanje, ona mora obuhvaćati projektiranje, proizvodnju i rad komponente.

Ako je to relevantno za ocjenjivanje, dokumentacija mora sadržavati:

— općenit opis tipa,

— projektne nacrte, skice za proizvodnju i sheme komponenata, podsklopova, strujnih krugova,

— opise i objašnjenja potrebna za razumijevanje navedenih skica i shema te za rad proizvoda,

— popis europskih specifikacija iz članka 2. stavka 2. ove Direktive, koje se primjenjuju u cijelosti ili djelomično, te opise rješenja usvojenih kako bi se ispunili osnovni zahtjevi ako ne postoje europske specifikacije iz članka 2. stavka 2. ove Direktive,

— rezultate projektnih izračuna, provedenih ispitivanja itd.,

— izvješća o testiranjima.

Također mora biti naznačeno područje uporabe komponente.

4. Prijavljeno tijelo:

4.1. mora ispitati tehničku dokumentaciju, provjeriti je li tip proizveden u skladu s tehničkom dokumentacijom te utvrditi komponente koje su projektirane u skladu s odgovarajućim odredbama europskih specifikacija iz članka 2. stavka 2. ove Direktive, kao i one koje su projektirane bez primjene odgovarajućih odredbi tih europskih specifikacija;

4.2. mora provesti ili osigurati provedbu odgovarajućih ispitivanja i potrebnih testiranja kako bi provjerilo da li u slučajevima u kojima nisu primijenjene europske specifikacije iz članka 2. stavka 2. ove Direktive, rješenja koja je proizvođač prihvatio ispunjavaju osnovne zahtjeve iz ove Direktive;

4.3. mora provesti ili osigurati provedbu odgovarajućih ispitivanja i potrebnih testiranja kako bi provjerilo jesu li, u slučajevima u kojima je proizvođač odlučio primijeniti odgovarajuće europske specifikacije, iste zaista i primijenjene;

4.4. mora dogovoriti s podnositeljem zahtjeva mjesto na kojemu će se obaviti ispitivanja i potrebna testiranja.

5. Ako tip ispunjava odredbe ove Direktive, prijavljeno tijelo mora podnositelju zahtjeva izdati EZ potvrdu o pregledu tipa. U potvrdi moraju biti naznačeni naziv i adresa proizvođača, zaključci ispitivanja, uvjeti valjanosti i trajanje potvrde, kao i potrebni podaci za identifikaciju odobrenog tipa.

Potvrdi se mora priložiti popis relevantnih dijelova tehničke dokumentacije čiju presliku zadržava prijavljeno tijelo. Ako prijavljeno tijelo odbije izdati proizvođaču EZ potvrdu o pregledu tipa, ono mora takvu odluku podrobno obrazložiti. Mora se omogućiti i žalbeni postupak.

6. Podnositelj zahtjeva mora obavijestiti prijavljeno tijelo kod kojeg se nalazi tehnička dokumentacija u vezi s EZ potvrdom o pregledu tipa o svim preinakama odobrene komponente koje moraju dobiti dodatno odobrenje ako takve promjene mogu utjecati na sukladnost komponente s osnovnim zahtjevima za propisane uvjete njene uporabe. Takvo dodatno odobrenje daje se u obliku dodatka izvornoj EZ potvrdi o pregledu tipa.

7. Svako prijavljeno tijelo mora drugim prijavljenim tijelima dostaviti relevantne informacije u vezi s EZ potvrdama o pregledu tipa te izdanim i povučenim dodacima.

8. Drugim prijavljenim tijelima mogu se dostaviti preslike EZ potvrda o pregledu tipa i/ili njihovih dodataka. Na raspolaganju im moraju biti i prilozi uz te potvrde.

9. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik moraju uz tehničku dokumentaciju čuvati i preslike EZ potvrda o pregledu tipa i njihovih dodataka najmanje 30 godina nakon što je proizvedena posljednja komponenta.

Ako niti proizvođač niti njegov ovlašteni predstavnik nemaju poslovni nastan u Zajednici, obvezu držanja tehničke dokumentacije na raspolaganju ima osoba koja komponentu stavlja na tržište Zajednice.

MODUL D: OSIGURANJE KVALITETE PROIZVODNJE

1. U ovom se modulu opisuje postupak kojim proizvođač, koji ispunjava obveze iz točke 2., osigurava i izjavljuje da su dotične komponente u skladu s tipom opisanim u EZ potvrdi o pregledu tipa te da ispunjavaju zahtjeve ove Direktive. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici mora staviti oznaku CE na svaku komponentu i mora sastaviti pisanu izjavu o sukladnosti. Uz oznaku CE mora stajati i identifikacijski simbol prijavljenog tijela odgovornog za nadzor, kako je utvrđeno u točki 4.

2. Proizvođač mora primjenjivati odobren sustav kvalitete u proizvodnji, završnoj inspekciji komponente i testiranju kako je navedeno u točki 3. te je podložan nadzoru, kako je utvrđeno u odjeljku 4.

3. Sustav kvalitete

3.1. Proizvođač prijavljenom tijelu koje odabere mora podnijeti zahtjev za ocjenjivanje svog sustava kvalitete za dotične komponente.

Zahtjev mora uključivati:

— sve relevantne informacije za predviđenu kategoriju komponente,

— dokumentaciju o sustavu kvalitete,

— tehničku dokumentaciju odobrenog tipa i presliku EZ potvrde o pregledu tipa ako je to primjenjivo.

3.2. Sustav kvalitete mora osigurati sukladnost s tipom koji je opisan u EZ potvrdi o pregledu tipa te sa zahtjevima ove Direktive.

Svi elementi, zahtjevi i odredbe koje proizvođač usvoji moraju biti sustavno i uredno dokumentirani u obliku pisanih politika, postupaka i uputa. Dokumentacija o sustavu kvalitete mora biti takva da omogućava dosljedno tumačenje programa, nacrta, priručnika i zapisa o kvaliteti.

Ona posebno mora sadržavati primjeren opis:

— ciljeva kvalitete i organizacijske strukture, odgovornosti i ovlasti uprave u vezi s kvalitetom komponenata,

— proizvodnje, tehnika kontrole i osiguranja kvalitete te procesa i sustavnih mjera koje će se primjenjivati,

— ispitivanja i testiranja koji će se provoditi prije, tijekom i nakon proizvodnje te učestalosti s kojom će se isti provoditi,

— zapisa o kvaliteti, kao što su inspekcijski izvještaji i podaci o testiranju, kalibracijski podaci, izvještaji o osposobljenosti dotičnog osoblja itd.,

— sredstava kojima se nadzire postizanje potrebne kvalitete komponenata te učinkovitost rada sustava kvalitete.

3.3. Prijavljeno tijelo mora ocijeniti sustav kvalitete kako bi utvrdilo ispunjava li on zahtjeve iz točke 3.2. Prijavljeno tijelo pretpostavlja sukladnost s tim zahtjevima kod onih sustava kvalitete koji primjenjuju odgovarajuće usklađene norme.

U skupini za reviziju mora biti barem jedan član koji ima iskustva u ocjenjivanju tehnologije dotične komponente. Postupak ocjenjivanja mora uključivati inspekcijski obilazak prostora proizvođača.

O odluci se mora obavijestiti proizvođača. Obavijest mora sadržavati zaključke ispitivanja i obrazloženu odluku o ocjeni.

3.4. Proizvođač se mora obvezati da će ispunjavati obveze koje proizlaze iz odobrenog sustava kvalitete kao i da će ga na primjeren i učinkovit način održavati na pravilnoj i učinkovitoj razini.

Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik mora uredno obavješćivati prijavljeno tijelo koje je odobrilo sustav kvalitete o svim namjeravanim dopunama tog sustava kvalitete.

Prijavljeno tijelo mora ocijeniti predložene preinake te odlučiti hoće li takav preinačen sustav kvalitete i dalje ispunjavati zahtjeve iz stavka 3.2. ili je potrebno ponovno ocjenjivanje.

O svojoj odluci mora obavijestiti proizvođača. Obavijest mora sadržavati zaključke ispitivanja i obrazloženu odluku o ocjeni.

4. Nadzor u nadležnosti prijavljenog tijela

4.1. Svrha nadzora jest osigurati da proizvođač uredno ispunjava obveze koje proizlaze iz odobrenog sustava kvalitete.

4.2. Proizvođač u svrhu inspekcije prijavljenom tijelu mora dopustiti pristup proizvodnim prostorima, prostorima za inspekciju i testiranja te skladištenje, te mu pružiti sve potrebne informacije, a posebno:

— dokumentaciju o sustavu kvalitete,

— zapise o kvaliteti, kao što su inspekcijski izvještaji i podaci o testiranju, kalibracijski podaci, izvještaji o osposobljenosti dotičnog osoblja itd.

4.3. Prijavljeno tijelo mora periodično provoditi revizije kako bi se uvjerilo da proizvođač održava i primjenjuje sustav kvalitete, i mora proizvođaču dostaviti izvještaj o reviziji.

4.4. Osim toga, prijavljeno tijelo može nenajavljeno obilaziti proizvođača. Tijekom takvih obilazaka prijavljeno tijelo može, ako je potrebno, provesti ili se pobrinuti da se provedu testiranja kako bi provjerilo funkcionira li sustav kvalitete ispravno. Prijavljeno tijelo mora proizvođaču dostaviti izvještaj o obilasku te izvještaj o testiranju ako je testiranje provedeno.

5. Proizvođač mora, kroz razdoblje od najmanje 30 godina od proizvodnje posljednje komponente, držati na raspolaganju nacionalnim tijelima:

— dokumentaciju iz druge alineje drugog podstavka točke 3.1.,

— dopune iz drugog stavka točke 3.4.,

— odluke i izvješća prijavljenog tijela iz točaka 3.4, 4.3. i 4.4.

6. Svako prijavljeno tijelo mora drugim prijavljenim tijelima dostaviti relevantne informacije u vezi svih izdanih i povučenih odobrenja sustava kvalitete.

MODUL F: PROVJERA PROIZVODA

1. U ovom se modulu opisuje postupak kojim proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici provjerava i potvrđuje sukladnost komponenata podložnih odredbama točke 3. s tipom opisanim u EZ potvrdi o pregledu tipa te njihovo ispunjavanje zahtjeva ove Direktive.

2. Proizvođač mora poduzeti sve potrebne mjere kako bi proizvodni proces osiguravao sukladnost komponenti s tipom opisanim u EZ potvrdi o pregledu tipa te sa zahtjevima ove Direktive. On na svaku komponentu stavlja oznaku CE te sastavlja izjavu o sukladnosti.

3. Prijavljeno tijelo mora provesti odgovarajuća ispitivanja i testiranja kako bi provjerilo ispunjavaju li komponente zahtjeve ove Direktive, bilo ispitivanjem i testiranjem svake komponente kako, je navedeno u točki 4., ili ispitivanjem i testiranjem komponenti na statističkoj osnovi, kako je navedeno u točki 5., prema odabiru proizvođača.

Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s prebivalištem u Zajednici mora čuvati presliku izjave o sukladnosti najmanje 30 godina od proizvodnje posljednje komponente.

4. Provjera ispitivanjem i testiranjem svake komponente

4.1. Sve se komponente moraju pojedinačno ispitati te se provode potrebna testiranja kako je utvrđeno u odgovarajućoj europskoj specifikaciji/odgovarajućim europskim specifikacijama iz članka 2. ili jednakovrijedna testiranja kako bi se provjerila njihova sukladnost s tipom opisanim u EZ potvrdi o pregledu tipa te sa zahtjevima ove Direktive.

4.2. Prijavljeno tijelo mora staviti ili se pobrinuti da se stavi njegov identifikacijski simbol na svaku odobrenu komponentu te mora sastaviti pisanu potvrdu o sukladnosti koja se odnosi na provedena testiranja.

4.3. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik mora se pobrinuti da može na zahtjev dostaviti potvrde prijavljenog tijela o sukladnosti.

5. Statistička provjera

5.1. Proizvođač mora prikazati svoje komponente u obliku homogenih partija i poduzeti sve potrebne mjere kako bi se proizvodnim procesom osigurala homogenost svake proizvedene partije.

5.2. Sve komponente moraju biti na raspolaganju za provjeru u obliku homogenih partija. Iz svake se partije mora odabrati nasumičan uzorak. Komponente u uzorku moraju se pojedinačno ispitati te se provode odgovarajuća testiranja kako je utvrđeno u europskoj specifikaciji/europskim specifikacijama iz članka 2. stavka 2. ove Direktive ili jednakovrijedna testiranja kako bi se osigurala njihova sukladnost sa zahtjevima ove Direktive te kako bi se odredilo treba li partiju prihvatiti ili odbiti.

5.3. U statističkom postupku moraju se upotrijebiti sljedeći elementi:

— statistička metoda,

— plan odabira uzorka s njegovim operativnim značajkama.

5.4. U slučaju prihvaćanja partije, prijavljeno tijelo na svaku komponentu mora staviti ili se pobrinuti da se stavi njegov identifikacijski broj te sastavlja pisanu potvrdu o sukladnosti koja se odnosi na provedena testiranja. Sve komponente iz partije mogu se staviti na tržište, izuzev onih komponenti iz uzorka za koje se utvrdi da nisu sukladne.

U slučaju odbijanja partije, prijavljeno tijelo ili nadležno tijelo mora poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječilo stavljanje te partije na tržište. U slučaju učestalog odbijanja partija, prijavljeno tijelo može obustaviti statističku provjeru.

Proizvođač može, na odgovornost prijavljenog tijela, staviti identifikacijski broj potonjega tijekom proizvodnog procesa.

5.5. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik mora se pobrinuti da može na zahtjev dostaviti potvrde prijavljenog tijela o sukladnosti.

MODUL G: POJEDINAČNA PROVJERA

1. U ovom se modulu opisuje postupak kojim proizvođač osigurava i izjavljuje da je predmetna komponenta, za koju je izdana potvrda iz točke 2., sukladna zahtjevima ove Direktive koji se na nju odnose. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici mora na tu komponentu staviti oznaku CE i sastaviti izjavu o sukladnosti.

2. Prijavljeno tijelo mora ispitati komponentu i mora provesti potrebna testiranja kako je utvrđeno u odgovarajućim europskim specifikacijama iz članka 2. stavka 2. ove Direktive ili jednakovrijedna testiranja kako bi osiguralo njenu sukladnost s odgovarajućim zahtjevima ove Direktive.

Prijavljeno tijelo mora staviti ili se pobrinuti da se stavi njegov identifikacijski broj na odobrenu komponentu i sastavlja potvrdu o sukladnosti koja se odnosi na provedena testiranja.

3. Cilj tehničke dokumentacije jest omogućiti ocjenu sukladnosti sa zahtjevima ove Direktive i razumijevanje projekta, proizvodnje i rada komponente.

U svrhu ocjenjivanja, ta dokumentacija mora uključivati sljedeće:

— opći opis tipa,

— projektne nacrte, skice za proizvodnju i sheme komponenti, podsklopova, strujnih krugova itd.,

— opise i objašnjenja potrebna za razumijevanje spomenutih skica i shema te rada komponente,

— popis odgovarajućih europskih specifikacija iz članka 2. stavka 2. ove Direktive koje se primjenjuju djelomično ili u cijelosti, kao i opis rješenja koje je prihvatio proizvođač s ciljem ispunjavanja osnovnih zahtjeva ove Direktive, ako nisu primijenjene europske specifikacije iz članka 2. stavka 2.,

— rezultate projektnih izračuna, provedenih ispitivanja itd.,

— izvještaje o testiranjima,

— područja uporabe komponenti.

MODUL H: POTPUNO OSIGURANJE KVALITETE

1. U ovom se modulu opisuje postupak kojim proizvođač, koji ispunjava obveze iz 2. stavka, mora osigurati i izjaviti da dotične komponente udovoljavaju odgovarajućim zahtjevima ove Direktive. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici mora staviti oznaku CE na tu komponentu i sastaviti pisanu izjavu o sukladnosti. Oznaka CE mora biti popraćena identifikacijskim simbolom prijavljenog tijela koje je odgovorno za nadzor, kako je utvrđeno u točki 4.

2. Proizvođač mora primjenjivati odobreni sustav kvalitete u projektiranju, proizvodnji i završnoj inspekciji i testiranju komponente kako je utvrđeno u točki 3. te je podložan nadzoru kako je utvrđeno u točki 4.

3. Sustav kvalitete

3.1. Proizvođač mora prijavljenom tijelu podnijeti zahtjev za ocjenu njegovog sustava kvalitete.

Taj zahtjev mora uključivati:

— sve informacije relevantne za predviđenu vrstu komponente,

— dokumentaciju koja se odnosi na sustav kvalitete.

3.2. Sustav kvalitete mora osigurati sukladnost komponenti s odgovarajućim zahtjevima ove Direktive.

Svi elementi, zahtjevi i odredbe koje proizvođač donese moraju se sustavno i uredno dokumentirati u obliku pisanih politika, postupaka i uputa. Ta dokumentacija o sustavu kvalitete osigurava ujednačeno razumijevanje načela i postupaka osiguravanja kvalitete, kao što su programi, nacrti, priručnici i zapisi o kvaliteti.

Ona posebno mora sadržavati primjeren opis:

— ciljeva kvalitete i organizacijske strukture, odgovornosti i ovlasti uprave u vezi kvalitete projekta i komponente,

— tehničkih specifikacija projekta, uključujući europske specifikacije iz članka 2. stavka 2. ove Direktive koje će se primijeniti te, ako se europske specifikacije neće primjenjivati u cijelosti, načina na koji će se osigurati ispunjavanje osnovnih zahtjeva ove Direktive koji se odnose na proizvode,

— tehnika za kontrolu i provjeru projekta, procesa i sustavnih mjera koje će se primjenjivati pri projektiranju komponenti, a koje se odnose na obuhvaćenu vrstu komponenti,

— odgovarajućih tehnika proizvodnje, kontrole i osiguranja kvalitete, procesa i sustavnih mjera koje će se primjenjivati,

— ispitivanja i testiranja koji će se provoditi prije, tijekom i nakon proizvodnje, te učestalosti kojom će se ista provoditi,

— zapisa o kvaliteti, kao što su inspekcijski izvještaji i podaci o testiranjima, kalibracijski podaci, izvještaji o osposobljenosti dotičnog osoblja itd.,

— sredstava za nadzor postizanja potrebne kvalitete projekta i komponente te učinkovitog funkcioniranja sustava osiguranja kvalitete.

3.3. Prijavljeno tijelo mora ocijeniti sustav kvalitete kako bi utvrdilo udovoljava li isti zahtjevima iz točke 3.2. Prijavljeno tijelo pretpostavlja sukladnost s tim zahtjevima kod onih sustava kvalitete koji primjenjuju odgovarajuću usklađenu normu.

U skupini za reviziju mora biti najmanje jedan član s iskustvom u ocjenjivanju tehnologije dotičnog proizvoda.

O odluci se mora obavijestiti proizvođača. Obavijest mora sadržavati zaključke ispitivanja i obrazloženu odluku o ocjeni.

3.4. Proizvođač se mora obvezati da će ispunjavati obveze koji proizlaze iz odobrenog sustava kvalitete te da će isti održavati tako da ostane odgovarajući i učinkovit.

Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik mora uredno obavješćivati prijavljeno tijelo koje je odobrilo sustav kvalitete o svim namjeravanim dopunama tog sustava kvalitete.

Prijavljeno tijelo mora ocijeniti predložene preinake te odlučiti hoće li takav izmijenjeni sustav kvalitete ispunjavati zahtjeve iz stavka 3.2. ili je potrebno ponovno ocjenjivanje.

O svojoj odluci mora obavijestiti proizvođača. Obavijest mora sadržavati zaključke ispitivanja i obrazloženu odluku o ocjeni.

4. Nadzor u nadležnosti prijavljenog tijela

4.1. Svrha nadzora jest osigurati da proizvođač uredno izvršava svoje obveze koje proizlaze iz odobrenog sustava kvalitete.

4.2. Proizvođač mora u svrhu inspekcije omogućiti prijavljenom tijelu pristup u prostore za projektiranje, proizvodnju, inspekciju i testiranje te skladištenje i pružanje svih potrebnih informacija, a posebno:

— dokumentaciju o sustavu kvalitete,

— zapise o kvaliteti predviđene za projektni dio sustava kvalitete, kao što su rezultati analiza, izračuna, testiranja itd.,

— zapise o kvaliteti predviđene za proizvodni dio sustava kvalitete, kao što su izvještaji o ispitivanju i podaci o testiranju, kalibracijski podaci, izvještaji o osposobljenosti dotičnog osoblja itd.

4.3 Prijavljeno tijelo mora periodično provoditi reviziju kako bi osiguralo da proizvođač održava i primjenjuje sustav kvalitete i dostavlja proizvođaču izvješće o reviziji.

4.4. Osim toga, prijavljeno tijelo može nenajavljeno obilaziti proizvođača. Tijekom takvih obilazaka prijavljeno tijelo može, ako je to potrebno, provesti ili se pobrinuti da se provedu testiranja kako bi provjerilo pravilno funkcioniranje sustava kvalitete; prijavljeno tijelo mora proizvođaču dostaviti izvještaj o obilasku te izvještaj o testiranju ako je testiranje provedeno.

5. Proizvođač mora, kroz razdoblje od najmanje 30 godina od proizvodnje posljednje komponente, držati na raspolaganju nacionalnim tijelima:

— dokumentaciju iz druge alineje drugog podstavka točke 3.1.,

— dopune iz drugog podstavka točke 3.4.,

— odluke i izvješća prijavljenog tijela iz točaka 3.4, 4.3. i 4.4.

6. Svako prijavljeno tijelo mora drugim prijavljenim tijelima dostaviti relevantne informacije u vezi svih izdanih i povučenih odobrenja sustava kvalitete.

7. Dodatni zahtjevi: pregled projekta

7.1. Proizvođač mora podnijeti zahtjev za pregled projekta jednom prijavljenom tijelu.

7.2. Zahtjev mora biti takav da je iz njega moguće razumjeti projekt, proizvodnju i rad komponente te ocijeniti sukladnost sa zahtjevima ove Direktive.

Zahtjev mora uključivati:

— tehničke specifikacije projekta, uključujući primijenjene europske specifikacije iz članka 2. stavka 2. ove Direktive,

— potrebne popratne dokaze za potvrdu njihove primjerenosti, posebno ako europske specifikacije iz članka 2. stavka 2. ove Direktive nisu primijenjene u cijelosti. Ti podupirući dokazi moraju uključivati rezultate testiranja koje je proveo odgovarajući proizvođačev laboratorij ili neki drugi laboratorij po njegovom nalogu.

7.3. Prijavljeno tijelo mora ispitati zahtjev te ako projekt ispunjava odredbe ove Direktive, podnositelju zahtjeva mora izdati EZ potvrdu o pregledu projekta. Ta potvrda mora sadržavati zaključke ispitivanja, uvjete njene valjanosti i potrebne podatke za identifikaciju odobrenog projekta te, ako je to relevantno, opis rada komponente.

7.4. Podnositelj zahtjeva mora uredno obavješćivati prijavljeno tijelo koje je izdalo EZ potvrdu o pregledu projekta o svim preinakama odobrenog projekta. Preinake odobrenog projekta moraju dobiti dodatno odobrenje prijavljenog tijela koje je izdalo EZ potvrdu o pregledu projekta ako takve promjene mogu utjecati na sukladnost s osnovnim zahtjevima iz članka 3. stavka 1. ove Direktive ili s propisanim uvjetima uporabe komponente. To dodatno odobrenje daje se u obliku dodatka izvornoj EZ potvrdi o pregledu projekta.

7.5. Prijavljena tijela moraju drugim prijavljenim tijelima proslijediti relevantne informacije o:

— izdanim EZ potvrdama o pregledu projekta i njihovim dodacima,

— povučenim EZ odobrenjima projekata i povučenim dodatnim odobrenjima,

— odbijenim EZ potvrdama o pregledu projekta i odbijenim dodacima.

PRILOG VI.

PODSUSTAVI: EZ IZJAVA O SUKLADNOSTI

Ovaj se Prilog primjenjuje na podsustave iz članka 9. ove Direktive kako bi se osiguralo da isti ispunjavaju osnovne zahtjeve iz članka 3. stavka 1. ove Direktive, koji se na njih odnose.

EZ izjavu o sukladnosti mora sastaviti proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik s poslovnim nastanom u Zajednici ili, ako takva osoba nije na raspolaganju, bilo koja fizička ili pravna osoba koja podsustav stavlja na tržište; na izjavi i popratnoj tehničkoj dokumentaciji mora biti datirani i isti moraju biti potpisani.

EZ izjava o sukladnosti i tehnička dokumentacija moraju biti sastavljeni na istom jeziku ili jezicima kao i upute za rad iz točke 7.1.1. Priloga II., a moraju sadržavati sljedeće informacije:

— uputu na ovu Direktivu,

— ime, prezime i adresu osobe koja je zatražila EZ pregled,

— opis podsustava,

— naziv i adresu prijavljenog tijela iz članka 11. ove Direktive, koje je provelo EZ pregled,

— sve relevantne odredbe s kojima podsustav mora biti usklađen, posebno bilo kakva ograničenja ili uvjete rada,

— ishod EZ pregleda iz Priloga VII. (EZ potvrda o sukladnosti),

— pojedinosti o osobi koja je ovlaštena za potpisivanje zakonski obvezujuće izjave u ime proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika ili, ako takva osoba nije na raspolaganju, fizičke ili pravne osobe koja podsustav stavlja na tržište.

PRILOG VII.

PODSUSTAVI: OCJENA SUKLADNOSTI

1. EZ pregled je postupak kojim, na zahtjev proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika s poslovnim nastanom u Zajednici ili, ako takva osoba nije na raspolaganju, bilo koje fizičke ili pravne osobe koja preuzima odgovornost za stavljanje podsustava na tržište, prijavljeno tijelo provjerava i potvrđuje da je podsustav:

   — sukladan odredbama Direktive i drugim relevantnim odredbama u skladu s Ugovorom,

   — sukladan tehničkoj dokumentaciji, i

   — završen.

2. Ispitivanje podsustava provodi se u svakoj od sljedećih faza:

   — projektiranje

   — izgradnja i isprobavanje prilikom preuzimanja podsustava.

3. Tehnička dokumentacija u prilogu potvrdi o pregledu mora uključivati sljedeće:

   — projektne nacrte i izračune, sheme električne i hidraulične opreme, sheme kontrolnih strujnih krugova, opise računalnih i automatskih sustava, upute o rukovanju i servisiranju itd.,

   — popis sigurnosnih komponenti iz članka 4. stavka 2. ove Direktive koje se koriste u podsustavu,

   — preslike EZ izjave o sukladnosti kako je predviđeno u Prilogu IV. za te sigurnosne komponente uz odgovarajuće konstrukcijske nacrte i presliku izvještaja o svim drugim obavljenim testiranjima i probama.

4. Dokumentacija i prepiska u vezi postupaka EZ pregleda moraju biti sastavljeni na istom jeziku ili jezicima kao i upute za rad iz točke 7.1.1. Priloga II.

5. Nadzor

5.1. Nadzorom se osigurava da se tijekom izgradnje podsustava ispunjavaju obveze koje proizlaze iz tehničke dokumentacije.

5.2. Prijavljeno tijelo odgovorno za EZ pregled mora imati stalan pristup proizvodnim prostorima, prostorima za skladištenje i, prema potrebi, prostorima za sklapanje, prostorima za testiranje i, općenito, svim mjestima za koje drži da ih mora obići s ciljem izvršavanja svog zadatka. Proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik ili, ako takva osoba nije na raspolaganju, fizička ili pravna osoba koja podsustav stavlja na tržište, mora mu dostaviti ili se pobrinuti da mu se dostave svi traženi dokumenti u tu svrhu, posebno nacrti i tehnička dokumentacija koji se odnose na podsustav.

5.3. Prijavljeno tijelo odgovorno za EZ pregled mora provoditi periodične revizije kako bi osiguralo sukladnost s odredbama ove Direktive. Pri svakom obilasku, prijavljeno tijelo podnosi odgovornom operativnom nadzorniku izvješće o reviziji. Prijavljeno tijelo može zatražiti da mu se omogući inspekcija različitih faza rada.

5.4. Osim toga, prijavljeno tijelo može nenajavljeno obilaziti proizvodne prostore. Tijekom takvih obilazaka može provesti cjelovitu ili djelomičnu reviziju. Prijavljeno tijelo mora sastaviti izvještaj o obilasku i, ako je to potrebno, predati izvještaj o reviziji odgovornom operativnom nadzorniku.

6. Svako prijavljeno tijelo mora periodički objavljivati relevantne informacije o:

   — svim zaprimljenim zahtjevima za EZ pregled,

   — svim izdanim EZ potvrdama o pregledu,

   — svim odbijenim EZ potvrdama o pregledu.

PRILOG VIII.

MINIMALNI KRITERIJI KOJE DRŽAVE ČLANICE MORAJU PRIMJENJIVATI PRILIKOM PRIJAVLJIVANJA TIJELA

1. Prijavljeno tijelo, njegov direktor i osoblje odgovorno za izvođenje postupaka provjere ne smiju biti projektant, proizvođač, dobavljač ili ugraditelj sigurnosnih komponenti ili podsustava koje provjeravaju, niti ovlašteni predstavnik bilo koje od tih stranaka, kao ni fizička ili pravna osoba koja te sigurnosne komponente ili podsustave stavlja na tržište. Oni ne smiju biti uključeni, bilo izravno ili kao ovlašteni predstavnici, u projektiranje, proizvodnju, ugradnju, stavljanje na tržište, servisiranje ili rad tih sigurnosnih komponenti ili podsustava. To ne isključuje mogućnost razmjene tehničkih informacija između proizvođača i prijavljenog tijela.

2. Prijavljeno tijelo i njegovo osoblje postupke provjere moraju provoditi uz najviši stupanj profesionalnosti i tehničke kompetentnosti te ne smiju biti ni pod kakvim pritiscima ili poticajima, posebno financijske naravi, koji bi mogli utjecati na njihovu prosudbu ili na rezultate provjere, posebno od strane osoba ili skupina osoba koje imaju interes glede ishoda provjera.

3. Prijavljeno tijelo mora imati na raspolaganju potrebno osoblje i posjedovati sva potrebna sredstva kako bi moglo pravilno provoditi svoje administrativne i tehničke zadatke u vezi postupaka provjere; ono također mora imati pristup opremi potrebnoj za posebne provjere.

4. Osoblje odgovorno za provjeru mora:

   — biti dobro tehnički i stručno osposobljeno,

   — biti dovoljno upoznato sa zahtjevima testiranja koja provodi i imati odgovarajuće iskustvo s takvim testiranjima,

   — imati sposobnosti potrebne za sastavljanje potvrda, zapisa i izvještaja potrebnih za potvrdu autentičnosti obavljanja testiranja.

5. Nepristranost osoblja mora biti zajamčena. Njihova naknada ne smije ovisiti o broju provedenih testiranja niti o rezultatima takvih testiranja.

6. Prijavljeno tijelo mora ishoditi osiguranje od građanskopravne odgovornosti osim ako njegovu odgovornost ne pokriva država u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odnosno osim ako sama država članica nije izravno odgovorna za provjeru.

7. Osoblje prijavljenog tijela mora imati obvezu čuvanja poslovne tajne (izuzev u odnosu prema nadležnim upravnim tijelima države u kojoj provodi svoje aktivnosti) u pogledu svih informacija do kojih dođe tijekom izvršavanja svojih zadataka na temelju ove Direktive ili bilo koje odredbe nacionalnog prava koja joj daje zakonsku snagu.

PRILOG IX.

OZNAKA SUKLADNOSTI CE

Oznaka sukladnosti CE sastoji se od slova „CE” u sljedećem obliku:

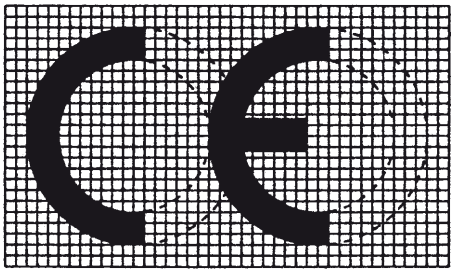

Prilikom smanjivanja i povećavanja oznake CE, moraju se poštovati razmjeri iz gornje slike.

Različiti dijelovi oznake CE moraju u osnovi imati istu okomitu dimenziju, koja ne smije biti kraća od 5 mm. Od navedene najmanje dimenzije može se odstupiti ako se radi o malim sigurnosnim komponentama.

Uz oznaku CE stoje posljednje dvije znamenke godine u kojoj je stavljena te identifikacijski broj prijavljenog tijela koje obavlja postupke iz članka 7. stavka 3. ove Direktive.